

Kościół parafialny pw. Chrystusa Króla

Kościół parafialny pw. Chrystusa Króla przy ul. ks. Jałowego

Wnętrze kościoła pw. Chrystusa Króla

Kościół parafialny pw. Chrystusa Króla przy ul. ks. Jałowego

Obecny kościół parafialny pw. Chrystusa Króla wzniesiony został w latach 1930-1935 z inicjatywy ks. Józefa Jałowego wg proj. inż. Witolda Rawskiego ze Lwowa, pod kierunkiem Karola Holzera.

Budowany na terenie parafii farnej miał docelowo służyć uczniom pobliskiego Seminarium Nauczycielskiego Męskiego oraz okolicznym mieszkańcom. Powstał on na gruntach częściowo wydzielonych z parafii farnej, częściowo działki podarowanej przez Radę Powiatową.

Wykonawcami byli m.in. Wojciech Gierula, majster budowlany i Józef Ungehauer, majster ciesielski. W 1931 położono strop na podziemiach, w 1932 wmurowano kamień węgielny. W 1933 zakończono budowę murów i pokryto dach blachą miedzianą. W 1935 r. kościół był gotowy i rozpoczęto urządzenie jego wnętrza.

W 1936 r. biskup F. Barda mianował ks. J. Jałowego rektorem kościoła i zezwolił na odprawienie pierwszych mszy św., jednak uroczystej konsekracji świątyni dokonano w 1937 r.

W 1941 r. został zajęty przez Niemców, a w 1942 r. całkowicie zamknięty.

W czasie wojny kościół uległ częściowo zniszczeniu (m.in. uszkodzony dach i witraże). Po przeprowadzonym remoncie w 1948 r. dekretem biskupim kościół Chrystusa Króla ustanowiono parafią.

Świątynię rozbudowano w l. 1987-1990 wg proj. arch. Romana Orlewskiego, m.in. dobudowano nawy boczne i wieże flankujące fasadę frontową, wydłużono korpus w kierunku północnym.

Świątynia jest trójnawowa, na rzucie krzyża łacińskiego, z kaplicami w transepcie. Prezbiterium zamknięte jest półkoliście, na skrzyżowaniu nawy i transeptu wysoka kopuła zwieńczona wysoką latarnią. Pomimo przebudowy kościół zachował częściowo charakter architektury modernistycznej okresu dwudziestolecia międzywojennego.